

Obnovení gymnázia po 2. světové válce

Na základě usnesení vlády obnovené Československé republiky bylo naše gymnázium znovu otevřeno dne 9. 5. 1945 (uzavřeno bylo dne 1. listopadu 1944) pod názvem Blahoslavovo státní reálné gymnasium v Ivančicích. Jeho správou byl opět pověřen prof. Václav Horák. Ten ihned zajistil předběžný zápis žáků a 29. 5. 1945 bylo vyučování na gymnáziu slavnostně zahájeno. Nejprve byla otevřena 5. – 8. třída s celkovým počtem 93 žáků, na rok 1945-1946 se již připravovalo otevření celé školy. Ke studiu ve 2. – 4. třídě bylo přihlášeno z měšťanských škol na příští školní rok 140 studentů. Slavnostní zahájení proběhlo v kreslírně školy za přítomnosti pedagogického sboru a všech studentů, přítomni byli také představitelé místních úřadů v čele s panem starostou. Program slavnosti:

1. Zahájení a uvítání hostů správcem školy
2. Čajkovskij: V. symfonie (gramofonová deska)
3. V. Dyk: Země mluví (recitace)
4. Slavnostní proslov správce gymnázia
5. B. Smetana: Furiant (na klavír zahrál prof. O. Schütz)
6. Proslov za žactvo
7. J. Zahradníček: Zemi mé (recitace)
8. Hymny

V rámci slavnostního proslovu byli vzpomenu ti vyučující a studenti, kteří v době německé okupace zahynuli v koncentračních táborech. Z profesorského sboru to byli: ředitel Karel Weigner, profesor Miroslav Machař a profesor Miloslav Žádník. Ředitel K. Weigner byl jako starosta sokolské župy Vaníčkovy nedlouho po rozpuštění Sokola zajat gestapem a odvezen do koncentračního tábora v Osvětimi, kde 22. ledna 1942 zemřel. Profesor M. Machař byl odvezen pro činnost v odbojovém hnutí přímo ze školy dne 15. 12. 1939 gestapem do pevnosti v Mírově, odtud byl deportován do Unter-Massfeldu, a tam ve vězeňské nemocnici dne 2. března 1943 zemřel. Prof. M. Žádník byl udán pro poslech zahraničního rozhlasu, odvezen do koncentračního tábora v Osvětimi, kde 7. února 1942 zahynul mučednickou smrtí.

„Jejich oběti, která nebyla marná, nikdy nezapomeneme.“

Na příkaz okupačních úřadů byli nuceně penzionováni zatímní správce školy prof. Václav Horák, prof. Jiří Dvořák a prof. František Kandrata. Zatčena a vězněna v koncentračním táboře byla i prof. Božena Komárková a mnoho studentů židovského původu, kteří se již nevrátili, např. Jan Pretzner, Karel Pretzner, Pavel Rufeisen, Freda Sinaibergerová, František Steiner, Karel Steiner, Lili Steinerová, Vlasta a František Weissovi, Karel Weiss, Willi Weiss a jiní. Z důvodu účasti rodinného příslušníka v odboji byl v září 1942 zatčen a několik měsíců vězněn prof. Rostislav Mucha se svým bratrem, studentem naší školy, Jaroslavem Muchou. Ze stejných důvodů byla zatčena i studentka Božena Froncová, do koncentračního tábora byli internováni také členové odboje - studenti Klement Adam, Přemysl Šindelka a František Mlénský. Ti se naštěstí všichni vrátili a po osvobození mohli pokračovat ve studiu. Byli vzpomenu žáci školy, kteří

„neváhali splnit svou vlasteneckou povinnost a bojovali – jak jim to okolnosti dovolovaly – za osvobození naší vlasti. Mnozí se zúčastnili bojů naší zahraniční armády nebo v řadách partyzánů, několik jich v boji padlo nebo zahynulo rukou katovou, řada jich prošla koncentračními tábory. To svědčí o tom, že náš ústav své žáky dobře vychovával. Čest památce padlých a umučených a dík živým!“

Na konci školního roku 1944-1945 nebyly konány maturitní zkoušky, žákům bylo rozdáno maturitní vysvědčení bez zkoušky.

Dne 30. června 1945 se profesorský sbor společně se žáky zúčastnili smuteční tryzny na památku zemřelých a umučených ivančických občanů za německé okupace, kterou uspořádal místní národní výbor v sále kina Réna. Mužské sbory řídil správce gymnázia Václav Horák, prof. Otakar Schütz řídil smyčcový orchestr, smuteční proslov měl prof. Josef Konvička. Uměleckou úpravu jeviště provedl prof. Jiří Dvořák.